

[Kirsten Jacobsen]

Men nu er Folketinget advaret. Der er stillet 2 ændringsforslag af Fremskridtspartiet, og ved at stemme for dem sikrer man, at alle 10 elementer bliver behandlet ens, når det drejer sig om opkrævningsformen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 8 stemte for, 121 imod.

§§ 1-4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes uden afstemning.

§§ 5-10
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 261:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, lov om åremålsansættelse af tjenestemænd og ansatte på tjenestemandslignende vilkår, lov om folkeskolen og lov om frikommuner.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(FremSAT 8/4 92. Første behandling 22/4 92.
Betænkning 8/5 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 262:

Forslag til lov om tjenestemænd i folkeskolen i primærkommunerne.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(FremSAT 8/4 92. Første behandling 22/4 92.
Betænkning 8/5 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

Principperne i de to love, vi har til behandling i dag, er Fremskridtspartiet enige i, og vi vil også ved tredje behandling stemme for begge lovene.

Når det er sagt, vil jeg dog fremføre et par ord, og de skal være, at jeg synes, at de to lovforslag har været jasket igennem Arbejdsmarkedsudvalget, og det, jeg er meget ked af, er, at vi ikke med sikkerhed kan sige, om de er udgiftsneutrale for kommunerne. Det svar, jeg har fået fra finansministeren, efter at der er skrevet betænkning, overbeviser i hvert fald ikke mig om, at kommunerne til tid og evighed er befriet for øgede udgifter. Her tænker jeg bl.a. på de store pensionsforpligtelser, kommunerne nu må påtage sig over for de lærere, de fremover selv 100 pct. skal ansætte. Og hvad kan det så føre med sig? Det kan i værste fald føre et fornyet udgiftspres på kommunerne med deraf følgende skatteforhøjelser med sig.

Hvad jeg også er meget ked af, er, at jeg tror, at det såkaldte SIFU-princip – sidst ind, først ud, hvis nogen ikke skulle kende det – i højere grad vil blive brugt nu, hvor det er kommunerne, der skal bære pensionsforpligtelsen for alle lærere, der pensioneres før deres 63½ års fødselsdag. Før var det sådan, at man kunne afskedige en lærer, og så var det staten, der overtog pensionsforpligtelsen efter tre år. Det vil så sige, at hvis det igen bliver sådan, er det de unge lærere, der først ryger ud af skolerne, så vil vi få nogle meget skæve lærerværelser, hvor det bliver – undskyld jeg siger det – lidt for gamle lærere, der sidder der, og det synes jeg er et stort samfundsproblem.

Når jeg har sagt det, vil jeg så sige, at selvfølgelig stemmer vi, som jeg tidligere har sagt, for de to lovforslag. Men jeg vil nok sige, at det,